

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 23.380 van 20 februari 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 16 december 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 november 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. HAYFRON-BENJAMIN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Kameroens staatsburger van Wum-origine te zijn afkomstig van Molyko, Buea in de South West province. Eind juni 2007 ging u op bezoek bij uw grootmoeder in Zongokwo, Wum. Op 14 juli 2007 organiseerde de chieft van Wum, Bah Mbi Peter III een traditionele ceremonie voor de voorouders in het paleis. Samen met uw grootmoeder woonde u de ceremonie bij. U keek naar de traditionele dansers en plots danste de spirituele groep van vrouwen in uw richting. U kreeg een ketting met kralen rond uw hand. U liep naar het huis van uw grootmoeder en u vroeg haar de volgende ochtend wat die ketting betekende. Ze was triest en antwoordde u enkel dat u op een dag wel zou weten wat het was. U was bang en besloot om eerder naar uw ouders terug te keren. Eind juli 2007 kwam u terug thuis in Molyko, Buea. U legde aan uw ouders uit wat er was gebeurd, maar uw ouders reageerden niet. U hervatte uw studies tot op 26 oktober 2007 twee mannen uit Wum langskwamen bij u thuis. Ze brachten uw ouders een geit en 10 liter palmwijn. Ze zeiden uw vader dat ze waren gekomen om de vrouw van de chieft op te halen. U weigerde en uw moeder loog tegen de mannen dat u ziek was. Uw vader zei hen te vertrekken en vroeg hen om de volgende dag terug te komen. Uw vader legde u na hun vertrek uit dat u de vrouw van de chieft zou worden en dat er niet tegen de traditie kon worden ingegaan. Hij zei dat u

gek zou worden als u zou weigeren en dat de traditie de familie zou achtervolgen. U aanvaardde het om de familie te redden en u volgde de mannen de volgende morgen naar Zongokwo, Wum. U werd direct naar een kamer gebracht in het paleis. Enkele dagen later werd u ingesmeerd door de vrouwen van de spirituele groep, kreeg u juwelen en diende u iets te drinken. U bleef 7 dagen in de kamer opgesloten en daarna werd u voorgesteld aan de chieft. U verbleef in de kamer van de chieft tot 3 januari 2008. De chieft dwong u om met hem te slapen, hoewel u koppig was en weigerde. U kreeg bezoek van uw grootmoeder en (J.), de vriend van uw broer. Op 2 januari 2008 kwam (J.) langs en hij raadde u aan om goed te zijn voor de chieft, zodat u meer vrijheid kreeg. U zei de chieft die avond dat u besloten had een goede vrouw te zijn en de chieft gaf u 5000 CFA om naar de markt te gaan. De volgende dag ging u naar de markt, waar u (J.) ontmoette. (J.) nam u mee naar zijn dorp en die avond namen jullie een taxi naar Bamenda en vandaar een bus naar Douala. U verbleef een maand in Douala. In die periode regelde (J.) uw paspoort en een visum. U hebt Kameroen per vliegtuig verlaten op 18 maart 2008. U kwam aan in China, waar u werd opgewacht door uw broer (J.). U verbleef ongeveer drie weken in China en dan werd u door de vrienden van uw broer naar de luchthaven gebracht. Uw broer was twee dagen na uw aankomst opgepakt na een politiecontrole. U nam het vliegtuig en kwam aan in de luchthaven van Zaventem. U was in het bezit van een Kameroens paspoort (n° 01214108 op naam van (A. R. M.) afgegeven op 12.2.2008 en geldig tot 12.2.2013). U was echter niet in het bezit van een geldig visum en u werd door de Federale Politie tegengehouden (zie verslag Federale Politie Zaventem BN/2631/08 en PA/97/GC dd. 10.4.2008). U vroeg op 10 april 2008 asiel in België.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Geneve of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van een gedwongen huwelijk met de chieft van Wum, Bah Mbi Peter III, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat- generaal te worden gemaakt.

Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen, met name uw beweerde gedwongen huwelijk met de chieft van Wum, Bah Mbi Peter III, plaatselijk van aard zijn en dat de vrees die u aanhaalt ongegrond is. U verklaart dat u bij een bezoek samen met uw grootmoeder aan het paleis van Wum door de chieft werd uitgekozen als zijn vrouw en dat u daarna als vrouw van de chieft van Wum in het paleis verbleef (zie gehoor CGVS, p.7). Uit uw verklaringen blijkt dat u eerder in Molyko, Buea geen problemen kende en u na uw vlucht uit Wum in Douala geen ernstige problemen hebt gekend, hoewel u daar voor uw vertrek uit uw land van herkomst nog gedurende een maand verbleef (zie gehoor CGVS, p.3). U kunt niet aannemelijk maken dat u zich niet elders in Kameroen zonder problemen zou kunnen vestigen. Uw verklaringen dat u elders in Kameroen herkend kan worden en zal worden teruggebracht naar het paleis van Wum (zie gehoor CGVS, p.12) en dat door de traditie zal geweten zijn als u terug in Kameroen bent (zie gehoor CGVS, p.3) zijn gebaseerd op veronderstellingen en vermoedens waarvoor u geen objectieve en concrete elementen aanbrengt. U haalt geen enkel objectief element aan waaruit blijkt dat uw echtgenoot u na uw ontsnapping zocht met het oog op vervolging (zie gehoor CGVS, p.11). U voegt toe dat uw broer in september 2008 overleden is, omdat u weigerde met de chieft te huwen en de traditie uw familie hierdoor achtervolgt (zie gehoor CGVS, p.2). Hierbij dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen verder geen elementen bevatten dat dit werkelijk door toedoen van de chieft gebeurde. U stelt dat hij niet ziek was en uw ouders uw broer 's ochtends dood terugvonden. Uw vrees voor de traditie betreft elementen van spirituele, traditionele aard en valt als dusdanig niet te objectiveren. Deze vrees is immers gestoeld op bijgeloof en valt niet objectief te toetsen, waardoor hij ongegrond is.

Verder dient te worden opgemerkt dat u hebt nagelaten om bescherming te zoeken bij de Kameroense autoriteiten. U verklaart niet naar de politie te zijn gestapt, omdat de politie niet tussenkomt in traditionele kwesties (zie gehoor CGVS, p.11). Ook in Douala heeft u geen melding gemaakt bij de politie. Nochtans mag men verwachten dat u, die beweert opgesloten en misbruikt te zijn geweest, eerst alle mogelijkheden

van bescherming zou nagaan en overwegen alvorens uw land van herkomst te verlaten en internationale bescherming te zoeken.

Vervolgens dienen enkele opmerkingen te worden gemaakt bij uw verklaringen over uw gedwongen huwelijk en uw verblijf in het paleis van de fon van Wum, die ernstig doen twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. U stelt dat u tijdens uw vakantie bij uw grootmoeder naar het paleis ging met uw grootmoeder om er een traditionele ceremonie voor de voorouders bij te wonen (zie gehoor CGVS, p.5). U blijkt de naam van de ceremonie niet te kennen. U kreeg tijdens die ceremonie een ketting rond de arm. Het is merkwaardig dat noch uw grootmoeder, noch uw ouders, noch iemand anders u uitlegden wat de ketting met kralen betekende (zie gehoor CGVS, p.6). Hoewel u stelt bang te zijn geweest en eerder te zijn teruggekeerd naar uw ouders in Molyko, Buea, is het opmerkelijk dat niemand u iets vertelde of adviseerde en dat u zich niet informeerde om de betekenis ervan te kennen. U stelt dat u uw studies hernam en dat pas op het moment dat de twee mannen, gestuurd door de chief, langskwamen u van uw vader vernam dat u de vrouw van de chief zou worden (zie gehoor CGVS, p.7). U beweert dat u de 26e vrouw van de chief was, maar u kent buiten Mama (F.) geen namen van de andere vrouwen (zie gehoor CGVS, p.7 en p.8). U werd door Mama (F.) uitgelegd welke gewoonten er in het paleis waren en wat de traditie was, toch stelt u niet te weten hoelang zij in het paleis was of wie haar kinderen waren (zie gehoor CGVS, p.8). De eerste vrouw en de kinderen van de chief zijn u onbekend (zie gehoor CGVS, p.8 en p.10). U blijkt niet te weten hoelang de chief van Wum Bah Mbi III aan de macht is (zie gehoor CGVS, p.8), noch bent u in staat om het paleis te situeren in Wum (zie gehoor CGVS, p.5). U verklaart dat chief Bah Mbi III een paramount chief is en alle sub-chiefs controleert, maar u blijkt geen namen van sub-chiefs te kennen, zelfs niet de sub-chiefs van het dorp waar uw grootmoeders wonen en waarvan uw ouders afkomstig zijn. U stelt dat u uit het paleis kon ontsnappen en diezelfde dag in het dorp van (J.) verbleef, maar u kent de naam van het dorp merkwaardig genoeg niet (zie gehoor CGVS, p. 3). Aldus dient te worden opgemerkt dat u vaag blijft over de personen en het leven in het paleis waardoor getwijfeld kan worden aan uw verklaring in het paleis te hebben verbleven als vrouw van de chief. Uw verklaring dat u gedurende meer dan twee maanden in één kamer bleef volstaat in deze niet, aangezien uit uw verklaringen blijkt dat u toch enig contact had met andere bewoners van het paleis.

Ten slotte is het opmerkelijk dat u, volgens uw verklaringen, na twee maanden uw man te hebben afgewezen, plots toch de vrijheid kreeg alleen en ongecontroleerd met 5.000 CFA naar de markt te gaan. Ook dit gegeven tast de ernst van uw verklaringen bijkomend aan.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Het door u bovenvernoemde paspoort neergelegd bij de Federale Politie van Zaventem bevat identiteitsgegevens waaraan hier niet wordt getwijfeld. Verder bent u niet in het bezit van enig ander document dat uw asielrelaas zou kunnen staven. Met betrekking tot uw reisweg is het merkwaardig dat u zich niet meer herinnert waar in China u verbleef bij uw broer (zie gehoor CGVS, p. 2). Zo verklaart u niet te weten waar u in China bent geland (zie gehoor CGVS, p.3). Het is tevens opmerkelijk dat u niet weet sinds wanneer uw broer in China verblijft, noch om welke reden hij Kameroen heeft verlaten (zie gehoor CGVS, p.2). Hoewel u verklaart dat u bij zijn vrienden verbleef en zijn vrienden uw vlucht naar België regelden, is het merkwaardig dat u geen namen van die vrienden kent (zie gehoor CGVS, p. 3). Bovendien stelt u niet te weten om welke reden (J.) u naar China liet reizen (zie gehoor CGVS, p.4). U stelt dat u zich niet meer kan herinneren of bij uw vlucht uit China een ticket had voor Kameroen (zie gehoor CGVS, p.4). U verklaart dat u enkel volgde wat ze u gaven, wat bevreemdend is gezien u in Brussel op doorreis was naar Douala en u beweert een vrees te hebben bij terugkeer naar Kameroen (zie verslag Federale Politie Zaventem).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend.

Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Migratie- en Asielbeleid op het feit dat uw gezondheidstoestand medische behandeling en opvolging vereist.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoekster beroept zich in een enig middel op een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Zij verklaart dat zij zich niet elders in Kameroen kan vestigen omwille van onveiligheid en angst. Haar vrees voor traditie en elementen van spirituele aard wordt door haar als reëel ervaren. Verzoekster argumenteert dat de mogelijkheid en de wil tot bescherming door de overheden afwezig is. Zij omschrijft wie als actor van vervolging kan worden aanzien en waaruit het begrip “vrees” bestaat.

Verzoekster voert aan dat zij opgroeide in de stad en niet op de hoogte is van namen van de traditionele ceremonies in haar dorp. Haar ouders en grootmoeder hebben de betekenis van kralen niet uitgelegd omdat zij bang en ongerust zou worden.

Verzoekster werd niet geconfronteerd met haar “vage verklaringen”. Zij betoogt dat verder onderzoek met oog op confrontatie met de ingewonnen informatie onontbeerlijk is.

3.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006, nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007, nr. 167.848; RvS 26 juni 2007, nr. 172.777). Verzoekster brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Verzoeksters verweer dat zij in de stad opgroeide en dat haar ouders noch haar grootmoeder uitlegden wat de betekenis van de kralen inhield, zijn niet dienstig ter weerlegging van de omstandige motivering inzake haar niet geloofwaardige verklaringen omtrent haar beweerd gedwongen huwelijk en verblijf in het paleis. Het feit dat niemand haar uitlegde of dat zij zelf geen verband legde tussen het omhangen van kralen en het huwelijk met een chieft is niet geloofwaardig. Redelijkerwijs moet aangenomen worden dat zij, in acht genomen dat deze omhang van de kralen gebeurde door een groep spirituele vrouwen tijdens een publieke ceremonie, door deze daad kennis nam van haar uitverkiezing als echtgenote, al was het door de reacties van andere personen die participeerden aan de ceremonie. Het is immers niet plausibel dat de publiekelijke aanduiding van de (zesentwintigste) echtgenote van de chieft door deze echtgenote - en het publiek - niet aldus

zou begrepen zijn. De vaststellingen inzake verzoeksters onwetendheid omtrent de namen van andere echtgenotes (met uitzondering van Mama F.), hoe lang de chieft aan de macht is, de situering van het paleis in Wum en de naam van het dorp waar zij de dag van haar ontsnapping verbleef, vinden steun in het administratief dossier en worden niet in concreto weerlegd zodat zij door de Raad worden overgenomen. Omwille van voormelde onwetendheden dient besloten te worden tot de ongeloofwaardigheid van haar relaas betreffende het gedwongen huwelijk en verblijf in het paleis.

Zelfs indien verzoeksters gedwongen huwelijk en verblijf in het paleis aannemelijk zou zijn, *quod non*, dan nog maakt zij niet aannemelijk waarom ze de bescherming niet inriep van de autoriteiten tegenover het misbruik en de gedwongen opsluiting door de chieft. Verzoekster toont niet aan waarom zij in Douala, waar zij een maand verbleef na haar ontsnapping, geen poging deed om het beweerde ondergane misbruik aan te klagen en bescherming te vragen. Haar vrees voor elementen van traditionele, spirituele aard kan niet aanzien worden als een vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin.

Aangaande verzoeksters opmerking dat zij tijdens haar gehoor niet geconfronteerd werd met haar vage verklaringen werpt verweerder terecht op dat geen enkele rechtsregel voorschrijft dat de Commissaris-generaal haar vooraf moet confronteren met de informatie op grond waarvan hij zijn beslissing neemt

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoekster voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoekster verwijst naar de actuele situatie in Kameroen die gekenmerkt is door politieke instabiliteit en veralgemeend geweld, door schendingen van mensenrechten en door willekeurige arrestaties en detenties in het kader van de "oorlog tegen terrorisme". Zij stelt beroep te kunnen doen op de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het veralgemeende geweld.

4.2. Verzoekster brengt geen begin van bewijs bij inzake de door haar omschreven situatie in Kameroen. Zij maakt op geen enkele objectieve wijze aannemelijk dat er op heden in Kameroen een situatie heerst van "willekeurig geweld" in het kader van een "internationaal of binnenlands conflict" waardoor er een ernstige bedreiging is voor het leven of de persoon van een burger zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Gelet op de ongeloofwaardigheid van haar relaas komt zij niet in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 20 februari 2009 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.